

gjort Rede for Grundene, hvorfor jeg gjorde det; men med disse Grunde troer jeg det usfor- eneligt at slutte mig til en Dagsorden, som efter min Mening ikke betyder det, den skulde. Jeg maa da staae og falde med denne min Overbevisning; men jeg vil gjøre det med Rolighed; thi jeg veed, at det alene er Følelsen af, hvad jeg ansaae for min Pligt som Folkerepræsentant, der har bragt mig til det Skridt, jeg har gjort. Jeg kan derfor ikke stemme for Dagsordenen.

Kierkegaard: Jeg har ligeledes blot ifinde at udtale mig med Hensyn til det virkelig føreliggende Spørgsmaal, nemlig med Hensyn til den motiverede Dagsorden, og det endda saa kort, som det maatte være mig muligt, trods min naturlige Friskelse til Livlighed, for ikke at bidrage til at forøge det Skin, som ved saadanne Leiligheder undertiden kan være tilveiebragt og næret, Skinnets af, at det var et altfor ungdommeligt Hjerte, der bankede under mine halygraae Haar. Maaskee maa jeg derfor gjøre Regning paa, at Thinget, i Overbevisning om, at jeg styrer hen til dette Punkt, vil tillade mig at dvæle ved, hvad der ved første Diekast synes ikke ganske at høre dertil. Da der i denne Forsamling blev Spørgsmaal, om der maatte gives Tilladelse til at indbringe en Adresse som den foreliggende, da havde jeg den Ære at udtale, at det blandt Andet ogsaa derved tilsigtedes at tilveiebringe en Leilighed for et høitaret Ministerium til, at Ministeriet kunde udtale, hvad det maatte have at udtale til Beroligelse af den Stemning, der bitterligt rørte sig i Landet. Der var enkelte ærede Medlemmer, der meente, at denne Leilighed kunde være givet paa en anden Maade; men selv disse vare altsaa af den Mening, at en saadan Leilighed maatte gives. Denne Leilighed har nu ved Thingets Indrømmelse af, at Sagen maatte komme til første Behandling, været skænket. Og saa ligger det da nær at spørge sig selv, og at kaste Die paa, hvorledes den har været benyttet.

Der er bleven peget hen paa, at Noget af det, der gjorde Geheimestatsraadets Kundgjørelse af 28de Januar betænkelig, det var, at derved Ministeransvarligheden indtil videre, foreløbigen og ind i en ubestemt Tid var ble-

ven usikker. Dette er nu af et høitaret Medlem af Ministeriet blevet indrømmet og vedgaaet, — forsaavidt mærkeligt som det tidligere ikke blev vedgaaet —, men, om jeg ikke feiler, temmelig bestemt benægtet af det høitærede Ministeriums Ordfører og Formand. Det er altsaa blevet indrømmet. Og der er ikke blevet svaret Noget paa den Bemærkning, som nærmest knyttede sig dertil, og som gik ud paa, at det var netop i et Dieblis som det nærværende, Ansvarligheden blev gjort usikker, da meget vigtigere og meget vanskeligere Forhold, meget meer indgribende Foranstaltninger end nogenstunde ellers skulde indledes og afgjøres af dette Ministerium. — Der var tidligere af et høitaret Ministerium, idetmindste af den Minister, som nu er Statsraadets Formand, tilligemed endeel af de nuværende Medlemmer af Statsraadet, blevet tilbudt denne Forsamling Løfter, da man iøvrigt begyndte at blive betænkelig og urolig, Løfter om, at Thinget vist i sin Tid, naar Sløret hævede sig, vilde finde sig tilfredsstillet. Siden 28de Januar er der overhovedet ikke fremkommet Noget, der gaaer ud paa slike Løfter, der er ikke af Ministeriet blevet lovet Noget i nogensomhelst Henseende, og det ikke heller under de Forhandlinger, som nu sidst have fundet Sted. Den eneste Antydning, der kunde ligne et Løfte; det var Antydningen af, at man, naar de fremmede Occupationstropper havde rømmet Hertugdømmet Holsteen og Rendsborg, kunde imødesee Dplysninger. Men det har ikke været noget Løfte, — thi jeg skal naturligtviis ikke sige, at det høitærede Ministerium tager sine Løfter tilbage. Vi have altsaa i saa Henseende ikke faaet noget Løfte, men ikkun et Skin af et Løfte, som, da Tilfældet var indtruffet, ikke befandt at være Løfte, og som derfor naturligtviis heller ikke opfyldtes. — Der blev sagt under et tidligere Forhold, da man begyndte at blive betænkelig, at Gøt kunde vi stole paa, og det var, at det høitærede Ministerium var indbyrdes enigt: det vidste nu, hvad Bei det vilde gaae, skjøndt det for Dieblisset ikke kunde udtale det for Forsamlingen. Siden 28de Januar er Ministeriet væsentlig modificeret. Men der er ikke kommet Noget frem, der endog blot i fjerneste Maade ligner en saadan trøstelig